

[Arbejdsministeren]

interesserede i en løsning, der udelukker arbejdsløshedskasserne fra at deltage i formidlingsarbejdet; tværtimod har regeringen fremsat forslag om og her i folketinget fået vedtaget et forslag om parallelanvisning for de faglige organisationer, men vi advarer folk mod at tro, at reglerne vil blive spor lempet med hensyn til kontrol osv., fordi man overlader det til de faglige organisationer at stå for formidlingsarbejdet.

Må jeg endelig for god ordens skyld sige, at jeg er ikke enig i de udtalelser af kontorchef Lenzing fra arbejdsdirektoratet, som blev refereret heroppefra. Jeg deler ikke de synspunkter, som er refereret i Nyt fra Arbejdsdirektoratet.

Glistrup (FP):

Arbejdsministeren sang en hyldestode til det praktiske livs folk, som ned gennem 1960'erne havde udviklet grundlaget for det nuværende system. Nu burde man, selv om man er arbejdsminister, virkelig vide, at hvis man fra folketingsflertallets side lokker med, at man på et givet område vil give tilskud i milliardklassen, kan man altid få særorganisationer, interesseorganisationer, til at gå med på den værste, og der er da ikke noget at sige til, at de, der sidder og skal repræsentere specielt arbejdsmarkedets folk, gerne vil gå med til et system som det nuværende, der jo i øjeblikket reelt koster statskassen 10–12 mia kr. om året som tilskud til netop deres område. Derfor er denne tilslutning da ikke noget ægte bevis for, at det er en god ordning. Jeg kender ikke nogen interesseorganisationer, der ikke ville gå med til en hvilken som helst ordning, der gav deres område 10–12 mia kr. af skatteyderpenge, og derfor er der ikke noget hold i den del af arbejdsministerens indlæg.

Når han omvendt gik mod fremskridtspartiets ændringsforslag vedrørende arbejdsløshedsunderstøttelse, var der heller ikke nogen rimelighed i det. Arbejdsministeren nævnte, at vi opererede med tre perioder: 29 kr. i timen i de første tre måneder og 26 kr. i de næste tre måneder, og derefter skulle det afgøres individuelt ud fra den sociale bistands regler, men vel at mærke som et led i et samlet system, hvor ingen, absolut ingen i dette land vil være uforskyldt arbejdsløs i mere end allerhøjest 7–8 dage, fordi vi vil gengive

det danske erhvervsliv en sådan konkurrenceevne, at der vil blive overbeskæftigelse i samfundet.

Arbejdsministeren nævnte, at det var knyttet sammen med de meget massive skattelettelser, men de vil under alle omstændigheder være af en sådan størrelsesorden, at der vil blive tale om, at man reelt får det samme i dagpenge, som man gør under de nuværende forhold, og derudover er de satser, som vi opererer med, minimumssatserne, som skatteyderne skal betale. Derudover kan man fra sin arbejdsløshedskasse, fra sociale bistandskontorer el. lign. få yderligere tilskud. Vi mener bare, at det er det rigtige, at der gælder visse bundbeløb, for at man administrativt kan komme lettere igennem med det, og dette er grundlaget for, at vi inden for de første 6 måneder opererer med de satser, der er tale om, og som i øvrigt først skal træde i kraft et halvt år efter, at fremskridtssamfundet er indført, sådan at den nuværende af arbejdsministerens parti med satellitpartier skabte arbejdsløshed vil være udryddet, før disse regler kommer til at træde i kraft. Derfor er det ikke blot hul tale og falsk lyrik, når arbejdsministeren roser det nuværende system, men det er mindst lige så galt, når han vil angribe det eneste virkelige alternativ, som også på dette område repræsenteres af fremskridtstænkningen.

Enggaard (V):

Arbejdsministeren søgte at bagatellisere den øgede byrde, som dette forslag lægger på erhvervslivet, ved at sige, at der alene var tale om nogle bidrag, som man indtil nu ikke havde indbetalt, sådan som man egentlig burde. Det er vel nok en meget forenklet fremstilling, arbejdsministeren her lægger for dagen, for sandheden er jo, at ud over, at der vil være, skal vi sige en bedre kontrolmulighed – og ingen kan have noget imod, at gældende regler bliver efterlevet – er der jo også et ændret indbetalingsmønster. Arbejdsministeren har selv givet udvalget en meget udførlig redegørelse for, hvilken likviditetsmæssig ændring dette forslag medfører for erhvervene, også i form af en direkte ekstra udgift, og det er det, som er det centrale i denne del af forslaget.

Jeg vender mig så til hr. Bolvig, som jo førte et voldsomt angreb frem mod venstre;